

Jupperin Omakotiyhdistyksen järjestämä

TALVITAPAHTUMA

Jupperin rantaniityllä
Laskiaissunnuntaina

14.2.2010 klo 13 –15

Ohjelmaa
kaikenikäisille!

HEVOSREKIAJELUA
HIIHTOKILPAILUT LAPSILLE
GRILLIMAKKARAA
KUUMAA MEHUA
KAHVIA
YM. YM. YM.

Lasten perinteiset
HIIHTOKILPAILUT

Omat sukset mukaan!

Paikalla
rapsutettavana
kaikkien lasten
ystävä
INKKARI-poni!

**KAIKKI
JOUKOLLA
MUKAAN!**

Sisällysluettelo

3	Puheenjohtajan palsta
4	Seppo ja Eila Räisänen ovat poissa
6	Maalämpötila - 10-vuotisraportti
8	Kertyykö jäätä ilmalämpöpumppuun
9	Kirjaston ystävät toimivat
10	Tuhansien tuulien tulkki
13	24:n päätepysäkiltä bongattua
14	Pidä huolta tulisijasta
15	KKK - noloitus sai aktivoitumaan yhteisen asian eteen
16	Huoletta Pitkäljärven jäälle, mutta silti ojansuita varoen
17	Jupperissa painonpudotushaasteryhmiä
20	Reissut ja riennot
22	Syyskokouksen pöytäkirja ja toimikunnat 2010
23	Johtokunta

Jäseneksi liittyminen

Jäseneksi voi hakea maksamalla liittymismaksun yhdistyksen tilille. Tilillepanon tiedotuskohtaan on merkittävä selvästi nimi, osoite, tontin numero ja mielellään myös puhelinnumero ja sähköpostiosoite. Johtokunta hyväksyy jäsenen yleensä seuraavassa kokouksessaan. Vuosittaista jäsenmaksua ei tänä vuonna ole.

Tilinumero Nordea 221318-17979

Varsinainen jäsen,	
Jupperissa olevan kiinteistön omistaja/osakas	20 €
Perhejäsen,	
varsinaisen jäsenen perheenjäsen	10 €
Henkilöjäsen,	
jokainen jupperissa asuva henkilö	10 €
Kannatusjäsen, henkilö	80 € /vuosi
Kannatusjäsen, yhteisö	120 € /vuosi

Jupperin Omakotiyhdistyksen jäsenlehti JOY

Ilmestyy neljä kertaa vuodessa ja jaetaan Espoon Jupperin omakotialueelle. Lehteä julkaistaan myös yhdistyksen kotisivuilla: <http://www.jupperi.fi>. Painos 900 kpl. Painopaikka Pekan Pikapaino Oy. 33. vuosikerta. ISSN 1238-3198

Päätoimittaja:
Juha-Pekka Ripatti
juha-pekka@jripatti.net
0400 463 941

Toimitussihteeri:
Silve Sahlán
silve.sahlan@kolumbus.fi
050 344 5927

Muu toimitus:
Lea Ala-Peijari
lea.ala-peijari@kolumbus.fi
050 512 4435

Lauri Määttänen
lauri.maattanen@elisanet.fi
(09) 854 4083

Eeva-Riitta Puomio
eeva-riitta.puomio@sci.fi
050 531 9219

Kimmo Sierimo, kuvat
kimmo.sierimo@luukku.com
050 412 6335

Seija Kotipalo, taitto
seija@kotipalo.fi

Seuraava lehti 2/2010 ilmestyy su 18.4.
Aineisto lehteen toimitussihteerille viimeistään 21.maaliskuuta.

Kannen kuva:
"Kutsu talvitapahtumaan"
Saila Salonen

Jupperin Omakotiyhdistyksen Puheenjohtajalta

Viime vuoden lopulla ainakin osa meistä seurasi mielenkiinnolla uutisointia Kööpenhaminan kansainvälisestä ilmastokokouksesta. Valtioiden virkamiehet olivat valmistautuneet kahden vuoden ajan tähän 12-päiväiseen mammuttikokoukseen, jonka tavoitteena oli saada aikaan kaikkia maita laillisesti sitova sopimus hiilidioksidipäästöjen vähentämisestä maapallon lämpenemisen pysäyttämiseksi. Kokouksen lopputulos, yhteinen päätöslauselma, jäi kauaksi asetetuista tavoitteista ja toiveista.

Mutta, mutta! Vaikka ilmastokokouksen anti jäikin virkamiesten ja kansalaisjärjestöjen mielestä laihaksi, meille tavallisille kansalaisille ilmastokokous oli menestys. Vain reilu viikko kokouksen jälkeen ilmasto kylmeni koko pohjoisella pallonpuoliskolla niin, että pakkasta ja lunta on saatu kaikkialle. Pääkirjoitusta kirjoittaessani Siperiassa on juuri tehty tämän vuoden pakkasenätys - 56 astetta ja kylmä säätila jatkuu yhä edelleen.

Minulla on aina ollut sellainen usko, että Suomessa kaikki pelaa myös silloin, kun meillä on normaali talvikeli. Lehdissä on kuitenkin paljon uutisia monista peltikolareista (keliolosuhteet yllättivät), junat myöhästyvät vaunujen telastojen jäätymisen vuoksi, vesijohdot halkeilevat ja Helsinki-Vantaan lentoaseman matkalaukkuruuhkakin johtuu sääolosuhteista. Uskoni on joutunut koetukselle, eikä vain tämän asian vuoksi.

Työssä oppimisen –termi sai kokonaan uuden merkityksen tämän vuoden alussa. Aikaisemminhan tällä on ymmärretty kisälliä tai oppipoikaa, joka mestarin tai ammattimiehen opastuksella ja koulutuksella oppii ammattitaidon. Nyt työssä oppiminen tarkoittaa sitä, että työ voidaan aloittaa täysin ilman koulutusta ja ilman minkäänlaista osaamista. En tiedä, onko Suomessa enää yhtäkään niin yksinkertaista työtehtävää, joka ei edellyttäisi työntekijälle annettavaa työhön ohjausta.

Kyseinen valelääkäri oli väärentänyt opintosuorituksensa ja tutkintotodistuksensa päästäkseen töihin. Kyseinen tapaus ei ole kuitenkaan ainutlaatuinen. Vuonna 1995 paljastui, että silloinen Tampere-talon johtaja oli käyttänyt lisen-siaattityössään väärennettyjä lähteitä ja että amerikkalainen yliopisto, jossa hän kertoi tehneensä väitöskirjansa vuonna 1961, ei tuntenut miestä, eikä hänen väitöskirjaansa.

Saan roskapostiini päivittäin tarjouksia, joissa tarjotaan ostettavaksi erilaisia hienoja ulkomaisia tutkinto- ja työtodistuksia, joilla voisi parantaa omaa menestymistä. Kuinkahan moni suomalainen tarttuu tarjoukseen ja yrittää käyttää olemattomien yliopistojen nimissä tehtaittuja todistuksia?

Mielestäni se oikea tie menestykseen on tukea lapsiamme heidän koulukäynnissään sekä Jupperin koulua korkeatasoisen opetuksen antajana.

Seppo ja Eila Räisänen ovat poissa

Pertti Leinonen

Saimme järkyttävän suruviestin 17. joulukuuta kun naapurimme Tarja Gustafsson soitti ja ilmoitti, että hänen molemmat vanhempansa olivat saaneet surmansa tasoristeysonnettomuudessa keski-Suomessa Laukaassa edellisenä päivänä. Onnettomuus otsikoitiin laajasti radiossa ja televisiossa, mutta silloin en tiennyt sen koskevan lähisukulaisia ja naapureita.

Muistoni heistä ulottuu lapsuusaikaan aina 40-luvulle, koska sukumme jäseniä oli muuttanut ennen sotaa ja heti sen jälkeen paljon Helsingin seudulle ja olimme melko paljon keskenämme tekemisissä. Isäni Sauli ja Eilan isä Kalle olivat veljeksiä. Isän puoleisen suvun kotiseutu Paltamossa yhdisti usein heidät lomanvieton merkeissä samaan kesäpaikkaan Oulujärven Palosen saareissa.

Myöhemmin muutimme ensin kesäasukkaiksi Jupperiin vuonna 1956 ostettuamme juuri Sepolta ja hänen äidiltään tontin muutamaa vuotta aikaisemmin. Seppo ja Eila olivat jo alkaneet rakentaa omakotitaloa Sepon isän Kustaa Ferdinand Räisäsen 1936 hankkimalle tontille silloiselle Koivu-

mäntielle eli nykyiselle Kaivoskujalle.

Tähän aikaan Jupperi oli vahvasti vielä helsinkiläisten kesämökkialuetta ja alkoi vasta vähitellen muuttua omakotialueeksi. Koska itse muutimme varsinaisiksi asukkaiksi vähän heidän jälkeensä tien toiselle puolelle silloisen Koivumäentien numero seitsemään, oli luonnollista melko tiivis kanssakäyminen sukulaisnaapurien kanssa, milloin talkoiden, sukujuhlien tai joidenkin muiden asioiden yhteydessä.

He olivat uusina tulokkaina ja valveutuneina kiinnostuneita alueen yhteisistä riennoista. Jupperin Tiekunta ja vasta perustettu Jupperin Omakotiyhdistys ry vetivät puoleensa. Seposta tuli 70-luvulla JOY:n pitkäaikainen rahastonhoitaja ja myös Eila vaikutti johtokunnan jäsenenä pitkään ja oli myös EOK:n eli Espoon Omakotiyhdistysten Keskusliiton puheenjohtajana samalla vuosikymmenellä.

Seppo ja Eila toimivat tehokkaana työparina ammatissaan kiinteistönvälitysalalla Livson & Kni liikeyrityksessä, joka rakennutti Jupperissa muun muassa nykyisen Louhijanpolun pientalot. Liiketoiminta laajeni sittemmin oman tili- ja isännöitsijätoimiston perustamiseen heidän asuinkiin-

Seppo Räisänen
15.6.1930 - 16.12.2009

Eila Räisänen
6.6.1930 - 16.12.2009

teistöönsä rakennetussa lisätilassa, jossa se toimii edelleen nuoremman polven jatkaessa toimintaa.

Seppo ja Eila olivat hyvin kiinnostuneita sekä ympäröivästä yhteisöstään ja sen historiasta, sekä laajemminkin asuinpaikkakunnan elämästä. Oma lukunsa oli myös heidän aktiivisuutensa Leinosten sukuseuran puitteissa suorittamassaan työssä sukulehden toimittajina ja sukuhistorian kerääjinä ja tallettajina seuran perustamisesta alkaen.

Sepon mieluisia harrastuksia olivat historia-tutkimuksen ohella kalastus ja shakki. Hänen Hirvensalmelta hankkimansa vapaa-ajan asunto antoi hyvät mahdollisuudet vesillä liikkumiseen ja kalastukseen. Eila löysi samasta kunnasta Kiskasokelta myös oivan paikan luomuyritykselleen nimeltään Puulan Yrtti- ja Marjaherkut Oy, joka perustettiin 1993. Siinä hän työskenteli toistakym-

mentä vuotta, siirtyen eläkkeelle vasta muutama vuosi sitten. Eläkepäivinään Jupperissa hän vielä ehti aloittaa seniorikerhon vetämisen Tammenterhossa. Seppo työskenteli tilitoimistoyrityksessään Tili- ja Isännöitsijätoimisto Räisänen & Gustafsson Oy aivan loppuun asti hoitaen laajan asiakaskunnan henkilösuhteita taitavasti ja asiantuntevasti.

Viimeinen tapaamisemme heidän kanssaan oli heidän lomaosakepaikassaan Kihniössä vähän ennen onnettomuutta. Olimme vuorokauden viisitillä ja mieleeni jäi keskustelut perimmäisistä kysymyksistä myöhäisillan hämärässä. En silloin aavistanut, että pohdimme näitä asioita viimeistä kertaa täällä ajassa.

*Pertti Leinonen
ystävä, sukulainen ja naapuri*

Kuva: Kimmo Sierimo

Seppo ja Eila omakotiyhdistyksen syyskokouksessa 18.11.2009

JOY- lehden toimitus ikävoi Seppoa ja Eilaa

Monien vuosien yhteistyön jälkeen on vaikea olla ilman Sepon ja Eilan panosta. Varsinkin Seppo jaksoi perehtyä perinneasioihin ja hänen kirjoituksiaan oli säännöllisesti JOY- lehdessä. Viimeisin oli numerossa 4/09 ”Harhaa vai tarkoitusta”, joka käsitteli sodanaikaisten pommituksien osumia tälle seudulle. Myös yhdistyksen 50- vuotisjulkaisussa ”Jupperi - furiiritilasta pientaloalueeksi” oli

useita Sepon asiantuntevia kirjoituksia.

Eila vietti viime vuosikymmenenä suuren osaa aikaansa Hirvensalmella, mutta oli täällä tavatesamme aina idearikas ja innostava avustaja. Hän, kuten tietysti myös Seppo, tunsivat laajan joukon jupperilaisia, ja heidän tietämyksensä alueen asioista ja historiasta oli korvaamatonta.

Silve Sahlan

Seniorikerho jatkaa toimintaansa Tammenterhossa

Eila Räisänen alulle panema Seniorikerho jatkaa toimintaansa. Tapaamisaika on päivällä klo 13.00 - 14.30, ettei tarvitse pimeässä kompuroida.

Seniorikerho kokoontuu joka kuukauden kolmantena torstaina klo 13.00 - 14.30 Tammenterhossa Tammipääntie 33.

Kokoontumispäivät: helmikuu 18.2., maaliskuu 18.3. huhtikuu 15.4 ja toukokuu 20.5.

Hyvän pullakahvin lisäksi muisteloita ja muuta ohjelmaa osanottajien toiveiden mukaan.

Nyt naapurin kanssa liikkeelle vaikka rollaattorista tai sauvoista tukea ottaen!

Sisään pääsy ei maksa mitään eikä jäsenkorttia kysellä.

*Yhteyshenkilö Anja Tarvas (09) 854 6250
anja.tarvas@saunalahti.fi*

Maalämpötalo - 10 -vuotisraportti

Rakensimme omakotitalomme yli kymmenen vuotta sitten tänne Jupperiin. Takana oli muutama oma rivitaloasunto ja tällä kerralla haettiin pysyvää ratkaisua. Tavoitteena oli suunnitella talo joka toimii energiatehokkaasti ja vähällä ylläpidolla.

Näistä lähtökohdista syntyi ajatus tehdä matala-energiatalo kunnollisella lämpöeristyksellä (esim. tiiliseinän kokonaispaksuus 55 cm eristeinen), ilmanvaihdon tehokkaalla lämmön talteenotolla (pyörivä lämmönvaihdin), vesikiertoisella lattia-lämmityksellä ja maalämpöpumpulla.

Maalämpöpumppu ei ollut itsestäänselvyys, ei-

hän niitä ollut Suomessa tuolloin asennettu kuin muutama tuhat, kun esimerkiksi Ruotsissa vastaava määrä tuolloin oli noin 50.000 kpl. Muutama kotimainen toimittaja kuitenkin lopulta löytyi joten ajatus oli mahdollista toteuttaa. Pitkällisen harkinnan ja laskelmien jälkeen päätös oli lopulta helppo.

Vuoden 1998 lopulla maalämpöpumppu sitten hurisi talossamme. Tammikuussa alkoi sitten tositetesti eli riittäisikö lämpö talossa kun lämpötila ulkona putosi alle -30 asteen. Hyvin tarkeni, sisällä oli säädetty lämpötila ja lämmintä vettä riitti. Ihmettelemistä oli kerrakseen kun seurasin kuinka kompressorilta lähti -3 (miinus kolme) asteista nestettä lämpiämään ulos talosta ja takaisin tuli -1 astetta nestettä. Näin sitä lämpöä pumpattiin taloon. Järjestelmässä on sähkövastukset varalta, jos kompressorin teho ei riittäisi tai kompressorin tulisi joku häiriö, mutta sähkövastuksia ei ole paukkupakkasilla tarvittu.

Järjestelmässä on kahdet erilliset sähkövastukset, toiset ovat lämmityspiirille 4,5 kW ja toiset käyttövedelle 2 kW. Näitä on tarvittu lähinnä kesällä kun lämmitystarvetta ei ole ja silloinhan kompressorikäyttö on harvempaa. Lasten uima-altaan ahkeralla täytöllä voi myös olla osuutta asiaan. Kompressorin itsessään vie tehoa maksimissaan vain 3,7 kW lämmittäessään sekä talon ja lämpimän käyttöveden.

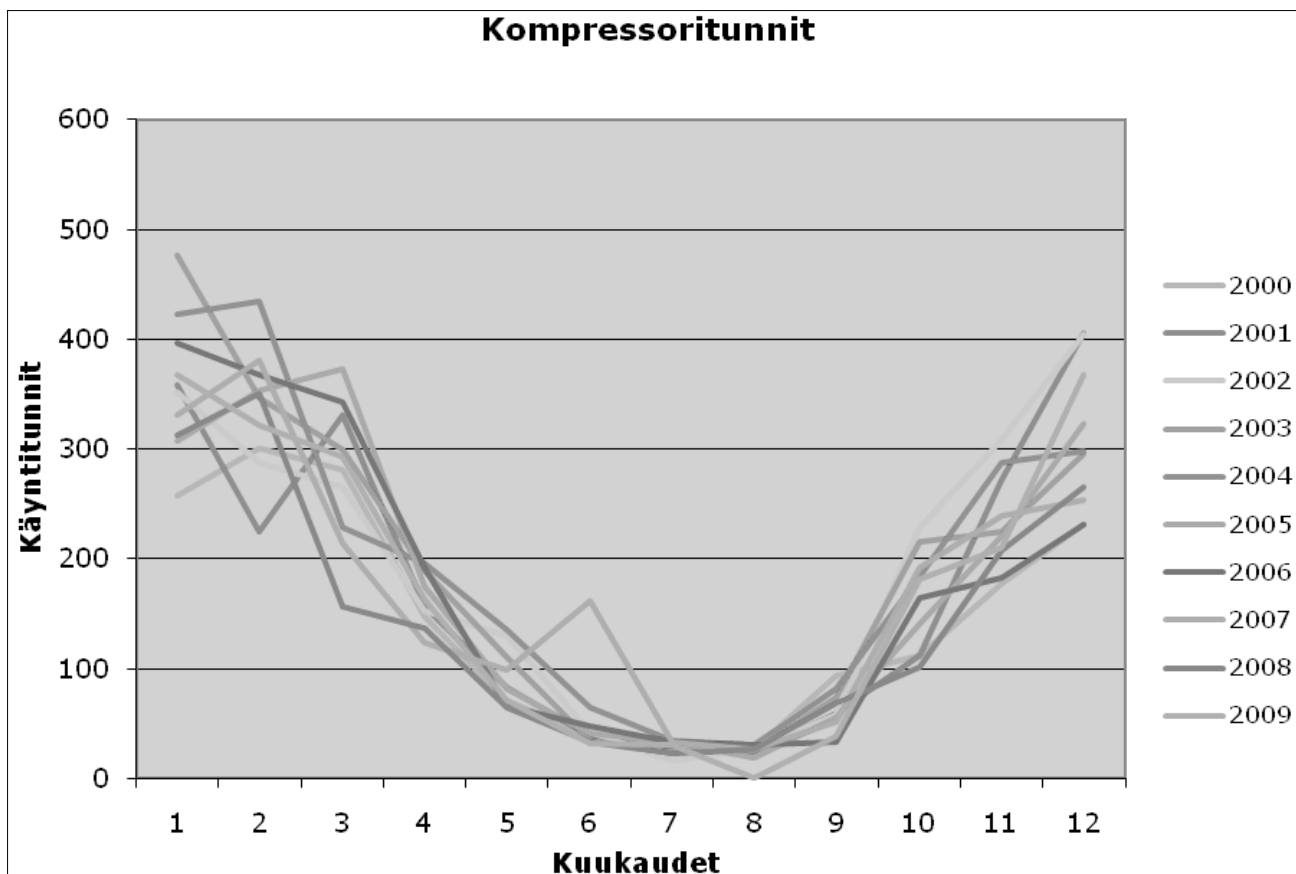
Kaksi vuotta sitten lisäsin ilmanvaihtojärjestelmään jäähdytyspatterin jonka kautta kesäheiteillä kierrätetään maapiirin n. +10 asteista (kesällä) nestettä. Tämä ei ole varsinainen jäähdytysjärjestelmä mutta sisään puhallettava ilma viilenee useita asteita ja ennen kaikkea sen sisältämä kosteus vähenee hyvin edullisesti. Sähköä kuluu vain pienen vedenkierrätyspumpun verran. Jälkiviisaana voi todeta, että tämä olisi kannattanut tehdä jo kymmenen vuotta sitten.

Lämpimän käyttöveden sähkövastusten käyttötunneista kertova käyrästä (seuraavalla sivulla alla) sisältää muutamia mainittavia seikkoja. Ensinnäkin vain 1/3 vastuksista n. 0,7 kW on ollut kytkettyinä koska näin veden lämpötilan laskiessa kompressorin ehtii mukaan lämpimän käyttöveden tuottoon.

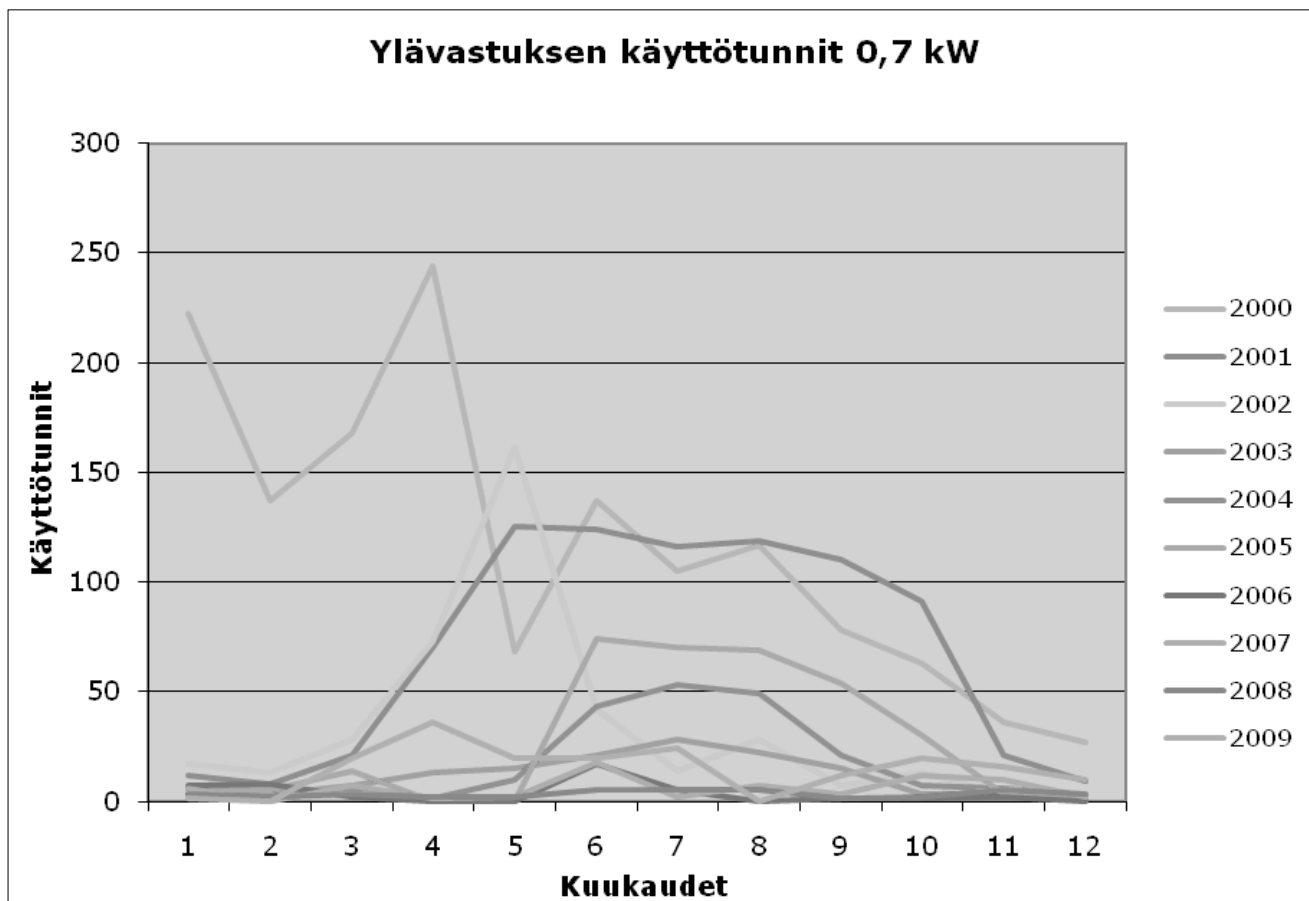
Tämä on kokemuksen myötä opittua. Muutakin opittavaa oli. Maalämpöpumppupaketin

Kuvat: Heikki Kulusjärvi

Maalämpökeskuksen kulutusta olen seurannut kuukausitasolla paitsi ensimmäisen vuoden osalta. Lämmityspiiriin kulutus on alkuhässäkän jälkeen ollut odotusten mukainen ja vuosien saatossa näyttää kulutus hiukan laskeneen.

mukana tuli ohjekirjanen ja siinä kyllä kerrottiin perusteet ja miten laitetta voi säätää jne. Muut asiat onkin pitänyt selvittää itse. Käyttämäni putkimies asensi moista laitetta ensimmäistä kertaa joten siltäkään suunnalta ei saanut tukea. Asia jota en ollut osannut ottaa huomioon liittyi lämpimän käyttöveden kierrättämiseen. Ajatuksenahan on että lämminkäyttövesi kiertää verkostossa koko ajan jolloin hanasta saadaan heti lämmintä eikä pitkää putkea tarvitse ensin "valuttaa" säiliöltä asti.

Aluksi veden lämmittämiseen kului suhteellisen paljon energiaa ja aloin selvittää syitä siihen. Soitin lämpökeskuksen valmistajalle ja ihmettelin asiaa. Asiantuntevasti minulta kysyttiin; oliko talossani lämpimän veden kierto? Kyllä oli. Oliko ko. putkisto eristetty? No ei ollut. Näistä seurasi se, että ensinnäkin lämmitin taloamme kesäaikaa aivan turhaan. Toiseksi veden kierrätys säiliön kautta vaikutti lämpötilojen kerrostumiseen jota käytetään hyödyksi lämmitys/käyttövesi lämpötilojen optimointiin.

Eli yhden puhelinsoiton aikana selvisi, että putket pitää eristää ja lisäksi vedenkierto pitää säätää minimiin. Jälkimmäisen toteutin paitsi kuristamalla virtausta niin myös ajastamalla kierron pois muun muasssa yö aikana. Nyt alkoivat olla veden lämmityslukematkin kunnossa.

Pienistä alkukankeuksista huolimatta olen ollut erittäin tyytyväinen lämpöpumppuinvestointiin. Pumppu on toiminut hyvin ja lämmön tai käyttö-

veden riittävyyden kannaltakaan ei ole ollut ongelmia.

Lämmitysenergiankulutus huomioiden myös lämpimän käyttöveden tuoton on vuosien saatossa pysynyt 24-33 kWh/brm2 arvoissa. Suoraa vertailua ei pidä tehdä, mutta esimerkiksi rakennusten energiatehokkuusluokka A myönnetään kun energiankulutus on alle 150 kWh/brm2 vuodessa. Vertailussa pitää toki muistaa, että myös kodin sähkölaitteet tuottavat lämpöenergiaa.

Suosittelisinko kymmenen vuoden kokemuksella muillekin? Kyllä ehdottomasti suosittelisin. Tekisinkö jotakin toisin? Ensinnäkin laittaisin porakaivon, nyt 600 metrin putkisto kiertää nurmen alla routarajan alapuolella. Porakaivo kannattaa tehdä koska silloin saa viileämpää nestettä kesähelteiden viilennykseen ja pihakin pysyisi tasaisempana. Nykyisellään saan noin +10-12 asteista nestettä ilmanvaihdon jäähdytyspatterille ja uskoakseni porakaivosta saisi noin +5-6 asteista. Sitten vaatisin käyttöön opastuksen ja laitteiston säädön kuulumaan hintaan, näin todennäköisesti alkuvaiheen säätöjen hakeminen ja sinä aikana suhteellisesti suurempi energiankulutus jäisi pois. Velvoittaisin toimittajaa myös tekemään vuositarkastuksen jotta voitaisiin todentaa, että laskelmien mukainen kulutusennuste on toteutunut.

Heikki Kulusjärvi

Toimituksen huomautus: Maalämpöasiaa myös JOY-lehdessä 4/2008, sivu 8 ja 3/2009, sivu 14.

Kertyykö jäätä ilmalämpö- pumppuun?

Jos näyttää siltä, että jäätä kertyy, kehottaa valmistaja toimimaan seuraavasti: Katkaise ensin laitteesta sähkövirta. Yritä sen jälkeen poistaa lumi ja jää hellävaraisesti. Älä käytä kovia työkaluja, jotka voivat vahingoittaa laitetta. Jos lumi ja jää eivät irtoa, saatat joutua sulattamaan ulkokuoren kuumalla vedellä. Valele sitä varovasti esimerkiksi kastelukannulla ulkopuolen säleikölle.

En ole vielä tarttunut kastelukannuun, mutta tarve näyttää olevan ilmeinen. Ehkä odotan, kunnes pakkanen laskee muutaman asteen. Jännittää!

Silve Sahlan

Kuva: Silve Sahlan

Kirjaston ystävät toimivat

Laaksoalahden kirjaston ystävät ry on alueen asukkaiden vuonna 2003 perustama yhdistys, jonka tarkoituksena on toimia yhdyssiteenä kirjaston käyttäjien, kirjailijoiden, alueen yhdistysten ja viranomaisten sekä kirjaston välillä.

Laaksoalahden kirjaston ystävät ry toimii Laaksoalahden kirjaston kehittämiseksi sekä sen palvelujen ja toiminnan turvaamiseksi. Seitsemäntenä toimintavuotenaan yhdistys jatkaa työtään Laaksoalahden kirjaston toimintaedellytysten parantamiseksi ja monipuolistamiseksi yhteistyössä alueen muiden yhdistysten kanssa.

Vuoden 2010 suunnitelmissa on mm. järjestää alueen asukkaille kirjailijailtoja, joissa käsitellään ajankohtaisia aiheita ja historiallisia tapahtumia kirjallisuudessa. Kuluvana vuonna selvitetään mahdollisuuksia järjestää kirjallisuuspiiritoimintaa ja näyttelyitä. Yhdistys on tilannut Laaksoalahden kirjastoon lehtiä, jotka on valittu yhdessä kirjaston henkilökunnan kanssa asiakaspalautteen perusteella.

Yhdistyksen syyskokous pidettiin 25.11.2009 Laaksoalahden kirjastossa. Hallituksen uudeksi puheenjohtajaksi valittiin Esko Uotila. Yhdistyksen perustamisesta lähtien puheenjohtajana ansiokkaasti toiminut Anna-Ester Liimatainen-Lamberg siirtyi hallituksen jäseneksi. Muiksi hallituksen jäseniksi valittiin Iris Ahtola, Lea Ala-Peijari, Leena Krenzer, Isto Pallaste, Eeva-Riitta Puomio, Elsa-Sofia Pyhäjärvi ja Katri Suhonen.

Syyskokouksen yhteydessä ylilääkäri Markus Torkki piti esityksen aiheesta ”Kaverit, koirat ja

Kuva: Leena Krenzer

kulttuuri terveyden edistäjinä”. Torkki piti kirjastoa asukkaita yhdistävänä tekijänä ja korosti yhteisöllisyyden merkitystä terveyden edistäjänä. Saimme kuulla Torkin mukavia muistoja hänen kotipaikkakuntansa Korpilahden kirjastosta. Nykyisin yli puolet lainauksista tehdään automaateilla ja Torkki harmitteli, että nopean ja tehokkaan käytännön myötä menetetään kasvot palvelusta. Koirien kuten muidenkin kotieläinten on todettu vähentävän stressiä ja esimerkiksi sydänpotilaiden kuolleisuutta 30 %. Torkki kertoi, että kotieläin suojaa terveyttä yhtä paljon kuin tupakka heikentää. Erikoiskirjastonhoitaja Ulla Lehtinen, kolmen koiran omistaja, käytti kommenttipuheenvuoron, joka vahvisti kuulijoiden käsitystä kotieläinten merkityksestä terveyden lisääjänä.

Eeva-Riitta Puomio

Lisätietoja Laaksoalahden kirjaston ystävien toiminnasta: <http://sites.google.com/site/kirjastonystavat/>

Espoon kulttuurilautakunta on myöntänyt avustuksia

Kulttuurilautakunta on kokouksessaan 21.1.2010 käsitellyt yhdistyksien anomia avustuksia. Yleensä kaikki saivat vähemmän, mitä olivat anoneet. Jupperin Omakotiyhdistys ry haki 2000€, sai 1800€, joten voimme olla suhteellisen tyytyväisiä. Summa on sama, kuin vuonna 2006 saamamme. Päätöksen lisätiedoissa oli mainittu ”lehti”, joten toimituskin voi olla tyytyväinen.

Seuraavassa muutamien naapuriyhdistysten saamia avustuksia:

Espoon perinneyhdistys Aurora ry 500 €
Lippajärveläiset 500 €
Pro Espoonjoki ry 500 €
Rastaalan Omakotiyhdistys 1000 €
Veinin Omakotiyhdistys r.y. 600 €
Viherlaaksolaiset ry. 1000 €

Silve Sahlan

Tuhansien tuulien tulkki

*Wihurin Tutkimuslaitos julisti pian soti-
en jälkeisen rauhan ajan alkaessa kesällä
1945 kilpailun erilaisten laitteiden ja ko-
jeiden askarteluohjeiden kokoamiseksi yk-
siin kansiin. Projekti oli tarkoitettu nuori-
somme kasvattamiseksi ja askartelemiseen
kehottamiseksi sodan jälkeisenä vaikeana
aikana.*

Kilpailuun vastaajien määrä oli valtaisa, ja oh-
jeita tuli paljon enemmän kuin niitä voitiin julkaista. Seuraavana vuonna, 1946, Alvar Wilska kokosi
näistä ohjeista käyttökelpoisimmat Sampo- kirjaki-
si, joka tuolloin ilmestyttyään oli lähes jokaisen
koulupojan suuri aarre. Tässä kirjassa oli mukana
ohje mm. väkkärän valmistamiseksi. Se oli hyvin
yksinkertainen tuulimoottori, jonka propelli juos-
tessa pyöri huimasti. Ja kun tämä laite sitten nau-
lattiin seipään nokkaan mansikkapaikan reunalle
linnunpelättimeksi, siitä tuli suuren pyrstöosansa
ansiosta myös tuulen voimasta herkästi käänty-
levä tuuliviiri. Tämä ohuesta laudasta valmistettu
puinen tuuliviiri oli varmasti tuona aikana monen
pojan ja näin myös monen nykysuomalaisen mie-
henkin ensimmäinen tuuliviiri.

◊ Rakenteeltaan sopusuhtainen kukko numeroviirilevyllä
varustetun viiritangon latvassa Espoon Jupperissa
– 8.3.2005, KP.

Tuuliviirin historiaa

Tämä väkkärä on varmastikin tuuliviiriesi-
merkeistä yksi vähäisimmistä. Se on kuitenkin
eräs sellainen, joka suomalaisille aikansa koulu-
poikailiänsä olleille toi tuuliviiri-käsitteen ainakin
jollakin tavoin tunnetuksi. Tuuliviirin historia on

Kuva: Silve Sahlan

kuitenkin pitkä ja aivan toisenkaltainen kuin tuo
väkkärä. Vanhin edelleen pystyssä oleva tuulivii-
ri lienee Kreikan Ateenassa oleva Andronikoksen
tuulitorni noin vuodelta 48 e.Kr. Sen kahdeksan-
kulmaisen rakenteen kukin sivu oli rakennettu
kohti pää- ja väli-ilmansuuntia, ja tornissa olevan
tuulienjumalan Tritonin sauvan varjo kuvastui näi-
hin sivuihin ja kertoi näin tuulen puhaltamisen ja
aurion paistamisen suunnan. Kirjallisuudessa
on todistamattomia tuuliviirimainintoja kuitenkin
jo paljon kauempaakin, peräti ajalta 2000-1500
vuotta e.Kr. Mesopotamian alueella. Varsinaisen
tuuliviiribuumin laukaisi sitten paavillinen kir-
konkukko-määräys noin vuoden 800 aikoihin.
Vanhin kukko tunnetaan noin vuodelta 820 Mila-
non läheltä. Paavin käsky koski kiinteitä kultaisia
kukkoja, joita hän määräsi sijoitettaviksi jokaisen
kirkon torniin. Niillä oli selvä kirkon suojelumer-
kitys. Ja kun sitten jossakin tällainen kukko jos-
takin syystä liikkui kiinnityksessään, silloin nämä
kukot saivat myös tuuliviirimerkityksen.

Tuuliviirien merkitys paavin käskyn jälkeen
on ollut hyvin voimakkaasti tämä kirkon suoje-
llinen merkitys. Mitä lähemmäksi nykyaikaa
historiassa tullaan, sitä suurempi on niiden käyttö
ollut myös osana muutakin jokapäiväistä elämää.
Monien maiden vanhoissa komeissa rakennuksis-
sa tuuliviiri on ollut koristeena jo kauan, ja ny-

kyaikanahan tämä koristemerkitys on ensisijainen syy tuuliviirin sijoittamiselle talon katon harjalle. Länsi-Euroopan vanhoissa kaupungeissa tuuliviirit ovat edelleenkin tavallisia, ja hansakaupan aikana ne yleistyivät myös Baltian maissa. Jotakin vanhaa 1400-1500-luvun Tallinnan kaupunkia kuvaavaa taideteosta katsellessa voi vain kuvitella, minkälainen oli ensimmäisten suomalaisten kaupamatkaajien hämmästyks, kun he lähestyivät Tallinnan kohdalla Viron pohjoisrannikkoa pienillä kauppa- ja kalastusveneillään. Suomenlahden etelärannikolla kaupunki kohosi merestä kuin muuri, ja sen tornit kuvastuivat lippuineen ja viireineen jo kauas merelle. Todennäköisesti suomalaiset ovat saaneet tuuliviiritartunnan noihin aikoihin juuri tältä suunnalta. Tätä ennen meidän tuuliviirimme olivat lähinnä oksalla riippuvia lankoja, linnun höyheniä ja pyrstöjä, jäniksen häntiä ynnä muita, joiden heilumissuunnasta maanviljelijät saivat peltotöitensä varten tärkeän tiedon tuulten mukana tulevista sadepilvistä tai auringonpaisteista, ja kalastajille ja merenkulkijoille ne kertoivat, milloin pienellä veneellä pääsi merelle ja milloin ei.

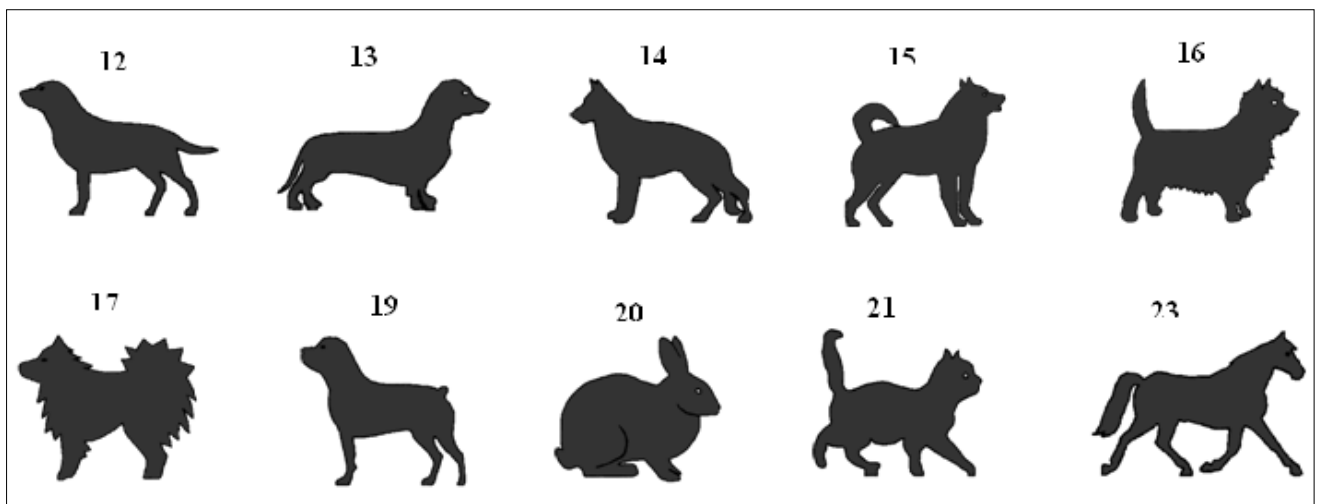
Tuuliviirin raaka-aineet

Väkkärästä puhuttaessa todettiin noiden tuuliviirien olleen puisia, ja toki puisia tuuliviirejä tehtiin aikojen alusta asti muuallakin, mutta niiden kestävyys ei ollut pitkäaikainen. Tuuliviirit olivat jo tuolloin, ja ovat edelleenkin, pääasiassa metallista valmistettuja. Kupari on ollut tuuliviirien pääraaka-aine, samoin rauta, ja aikoinaan ne saattoivat olla usein jopa kullattuja. Tänä päivänä tuuliviirit ovat paljolti metallista tehtyjä teollisia sarjatuotteita, mutta myös taidesepät ja -takoijat tekevät niitä halukkaan tilaajan mallin ja toivomuksen mukaan.

Tuuliviirin kuva-aihe

Paavin kukkomääräyksen seurauksena kukon kuva lienee edelleenkin yleisin tuuliviirin kuva-aihe. Samanlaisena kirkon suojelijana on pidetty myös lohikäärmettä, jonka kuva on kilpaillut kukon kanssa yleisimmän viirin kuva-aiheen tittelistä. Kukosta on varmaankin yhtä monta erilaista versiota olemassa kuin on lohikäärmeestäkkin. Nykyajan lohikäärmeet vain ovat yhä enemmän ja enemmän pelkistyneitä. Ne ovat usein vain suorakaiteen muotoisia metallilevyjä, jonka toisessa päässä on V:n muotoinen leikkaus. Se kuvaa lohikäärmeen avointa kitaa, josta ovat hävinneet niin kieli kuin hampaatkin. Espoon Tuomiokirkon kaksi tuuliviiriä ovat juuri tällaisia lohikäärmeitä ja Kirkkonummen kirkon kellotapulissa on tuollainen pelkkä kärjestä halkaistu suorakaide-lohikäärme.

Tuuliviirien kuva-aihe voi esittää kukon ja lohikäärmeen lisäksi melkein mitä vain. Em. kukon ja lohikäärmeen kuvien olemista viirin ykkösaiheina kuvaa hyvin ottamieni valokuvien luvut 70 ja 25 yhteensä 250 kuvasta. Mutta myös muita kuva-aiheita on paljon. Kun tuuliviirin omistaja on metsästäjä, metso ja hirvi ovat yleisiä viirikuvien aiheita ja jos veneily ja purjehdus ovat harrastusten kohteita, viirikuva esittää hyvin erilaisia ja monenlaisia purjeveneitä. Ja linnut sekä monenlaiset eläimet sekä erilaiset ihmisaiheet ovat suosittuja tuuliviiriaiheita. Monen viirin aiheena on vuosiluku, joko yhdessä jonkun muun kuvan kanssa tai jopa yksinäänkin nelikulmio-kehyksen sisään istutettuna. Aivan oma alueensa ovat sukuviirit, sukutilaviirit, jotka kertovat vuosilukuineen tilan kuulumisesta tietyn suvun hallintaan tuosta vuodesta alkaen. Suomessa alettiin tällaisia tuuliviirejä jakaa 1930-luvulla, mutta viirin vuosiluku saattaa olla jo 1500-luvun ensimmäiseltä puoliskolta.

Sopisivatko nämä jupperilaisten viirieläimiksi? Kuvat Bofori-tuuliviirien nettiesitteestä.

Painotuotteiden tuuliviirejä

Uudessa tuuliviirikirjassa tuuliviiriaihetta on käsitelty myös mm. painotuotteiden kuva-aiheena. Tuuliviiri on päässyt monen tunnetunkin taiteilijan tauluun. Sekä piirretyissä ja maalatuissa että valokuvapostikorteissa on usein näkyvissä tuuliviiri joko pääaiheena tai vain kaukaa näkyvänä pienenä pisteenä rakennuksen katolla. Eri maiden postimerkeissä on kuvattu tuuliviirejä, samoin tulitikkulaatikoiden etiketeissä sekä mm. kirjanomistajamerkeissä, exhibiksissä.

Tuuliviirikirjan syntyminen

Espoon perinneyhdistys Aurora ry:n toiminnan kuvaan on sen kymmenvuotisen olemassaolon aikana kuulunut kevätseminaari, jossa on aina ollut joko oman jäsenen tai ulkopuolisen asiantuntijan arvokas esitelmä. Myös aiheesta koottu valokuvatai muu näyttely on usein ollut tilaisuuden vetonumerona. Tämän esitelmän ja seminaarin muun ohjelman pohjalta on aina ollut tarkoitus tehdä julkaisu. Tämä tuuliviirikirja on nyt tällainen julkaisu, järjestyksessään seitsemäs. Tämän lähtölaukaus tapahtui jo toukokuun 2005 kevätseminaarissa.

Tuuliviirihaaste tämän lehden lukijalle: kuinka monta tuuliviiriä alueeltasi löydät?

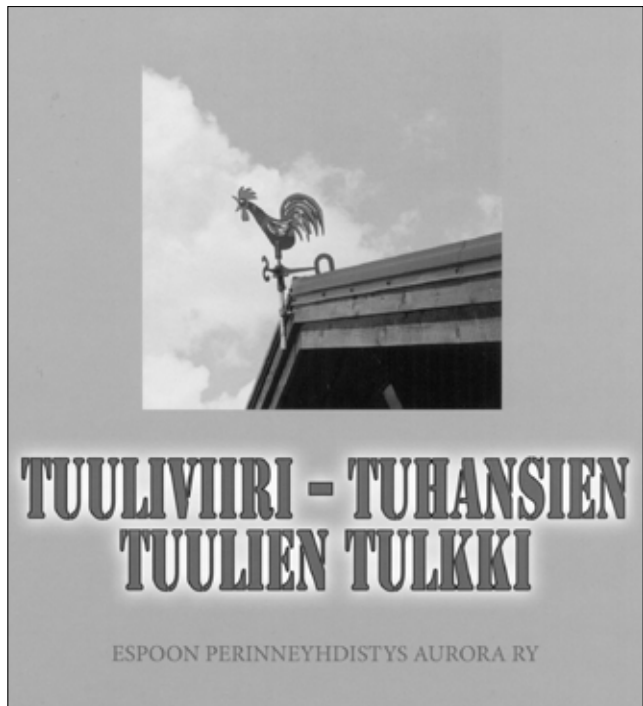
Tuuliviiri ei enää nykyaikana ole mitenkään jokapäiväinen rakennuksen koriste puhumattaakaan, että se olisi tarve-esine. Niitä on kuitenkin edelleenkin olemassa, kun vain kohotamme kat-

Laaksoalahden tuuliviirit

Kokkosalatit - sininen merkki, musta tuuliviiri - punainen merkki

Laaksoalahden alueella havaittujen 53 tuuliviirin paikat. - KP, Esko Uotila.

seemme vähän normaalia kulkusuuntaa ylemmäs. Televisioantennit ovat siellä rakennusten katoilla tämän ajan katseen vangitsijoita, ikään kuin viirien korvaajia, mutta kun tarkemmin näkemään - hermistää, tuuliviirejäkin voi antennien ohella katoilta havaita. Kun tuuliviiriprojektimme alkuaikana pohdimme tätä viiriasiaa, oma vakaa yli 40 vuoden paikkakunnalla asumiseni jälkeinen näkemykseni oli, että eihän täällä nykyisessä kotimaisemassani ole tuuliviirejä lainkaan. Mutta kun sitten kohotin oman katseeni suuntaa, niin ensimmäinen kukkotuuliviiri oli kotiportiltani jo noin sadan metrin etäisyydellä pienen ulkorakennuksen katon harjalla. Seuraava löytyi sitten 90 astetta edellisestä jälleen noin sadan metrin päästä kotiportilta ja sitä seuraava siitä parin tontin päästä. Nämä kaikki olivat kukkoaiheisia tuuliviirejä. Nyt tuuliviirejä on jo löytynyt 3 x 3 kilometrin

Laaksoalahden tuuliviirit

Luettelossa ovat kaikki havaitut ja oheiselle Laaksoalahden karttapohjalle pistein merkityt tuuliviirit:

Etelätie 4	Laaksoalahdentie 84	Peltotie 13
Hirsitie 9	Laaksoalahdentie 86	Pihakulma 8
Hirsikalliontie 2	Laaksoalahden urheilukeskus	Pitkäjärvenranta 2
Huvilamäki 13	Luvatie 2	Pitkäjärvenranta 15
Huvilarinne 10	Lähdepurontie 1	Pitkäjärvenranta 33
Jupperinkuja 2	Lähdepurontie 3	Pitkäjärventie 15
Jupperinkuja 2	Lähderrannantie 20	Pitkäjärventie 47
Jupperinkuja 2	Lähdesuoni 4	Pitkäjärventie 69
Jupperinmäki 6	Metsänvartiantie 14	Pitkäjärventie 73
Jupperinmäki 6	Metsänvartiantie 16	Pitkäjärventie 79
Jupperinmäki 6	Neljä huvilat 7	Rantatie 6
Kahdeksas huvilat 12	Nummitie 1	Riihiuuntie 2
Kolmas huvilat 8	Nummitie 3	Tammipää 2
Kaivosmäki 9	Oksatie 3	Tammipääntie 15
Kaivostie 6	Palokunnanpuisto 5	Toinen huvilat 5
Kolmas huvilat 8	Palomäenportti 2	Vanha Rastalantie 13
Kulmatie 13	Parsitie 1	Yläkörinne 5
Laaksoalahdentie 1	Peltotie 3	
Laaksoalahdentie 36	Peltorinne 10	

laajuiselta Laaksolahden kaupunginosan alueelta Laaksolahdessa, Jupperissa ja Veinissä karkeasti runsaat 50, ainakin 54 kappaletta ja varmasti niitä on enemmänkin. Tuuliviirikirjan sivuilla on sekä luettelo että sijaintikartta näistä viireistä, samoin on käsitelty näiden viirien kuva-aiheita lyhyesti luettelomaisesti. Kukkotuuliviiri on alueellammekin selvästi runsaslukuisin. Tässä voisikin olla jokaiselle tämän kirjan lukijalle eräänlainen haaste: kuinka monta ja kuinka monta erityyppistä tuuliviiriä kotialueeltasi löydät? Varmasti tämä kirjan viiriluetelo saa asiaa tarkastelevilta jopa hyvinkin merkittäviä uusia lisä. Tästä hakemisesta voisi tulla mukava ja mielenkiintoinen harrastus monien muiden harrastusten oheen.

Kirjan hankkiminen

Tuuliviiri – tuhansien tuulien tulkki -kirjaa on esitelty Länsiväylässä jo marraskuun viimeisessä numerossa ja nyt viimeksi Glorian Antiikki -lehden vuoden 2010 ensimmäisessä numerossa. Espoon perinneyhdistys Aurora ry:n kotisivuilla kirjaa on esitelty sekä oman yhdistyksen näkökul-

masta että muun muassa Suomen Kotiseutuliiton toimesta. Kirja ei ole vielä toistaiseksi yleisessä kirjakauppamyynnissä, mutta esimerkiksi Espoon kaupungin palvelupisteistä sitä saa, samoin Espoon museon myyntipisteistä. Täältä omaa asuin- aluetta lähinnä sitä voi hankkia Esko Uotilalta (euotila@gmail.com, 050 558 7861) ja Kari Pohjakalliolta (kari@pohjakallio.com, (09)599 612). Yhdistyksen kotisivuilla on ohje kirjan hankkimisesta pankkisiirron kautta. Sidotun 180-sivuisen kirjan hinta on 25 euroa.

Kari Pohjakallio

Bongaa jupperilainen tuuliviiri!

Lähetä osoite ja valokuva JOY-lehden toimitukselle.

Lähettäneiden kesken arvotaan kirja "Tuuliviiri - tuhansien tuulien tulkki"

24:n päätepysäkiltä bongattua

Kysymykset:

1. Mikä on nimesi?
2. Oletko jupperilainen?
3. Onko talossanne tuuliviiriä?
4. Oletko nähnyt niitä Jupperissa?

1. Markku
2. En, naapurikau-
pungista ihan Jup-
perin rajan takaa
3. Ei
4. En ole sillä
silmällä ympäristöä
katsellut

1. Antti
2. Olen
3. Ei ole
4. Olen, talo on purettu jo
10-15v. sitten

1. Sampsa
2. Olen
3. Ei ole
4. En ole

1. Harri
2. Olen
3. Ei
4. En ole
huomannut

*Kysymykset
kävi
päätepysäkillä
kysymässä
Siru
Kotipalo*

Pidä huolta tulisijasta

Yli miljoonassa suomalaisessa pientalossa on tulisija. Tulisija on rakennukseen kuuluva rakennusosa tai laite, jossa poltetaan kiinteitä, nestemäisiä tai kaasumaisia aineita. Kiinteistön tulisijojen ja hormien nuohoamisvastuu on lain mukaan yksiselitteisesti kiinteistön omistajalla.

Nuohouksen tarkoituksena on poistaa savuhormeihin ja tulisijoihin kertynyt palamisjäte, jotteivät ne aiheuttaisi palovaaraa. Lisäksi nuohouksella edistetään energian taloudellista käyttöä, ympäristönsuojelua ja ihmisten asumisviihtyvyyttä. Nykyiset tulisijat ovat oikein käytettynä turvallisia ja helppohoitoisia. Käytön suurimmat vaarat ovat tulipalovaarat ja häkämyrkytykset. Suuri osa tulisijojen ja hormien vaurioista ja niistä alkunsa saaneista tulipaloista aiheutuu tulisijojen väärästä käytöstä.

Mikäli nuohousta ei suoriteta määrävälein, on suuri vaara, että piippu tervaantuu, karstoittuu ja tulee nokipalo. Nokipalossa piipun pinnoille tiivistynyt piki ja noki syttyvät palamaan. Kuumuus voi tämän vuoksi olla savuhormissa jopa 1200 °C ja piippu on vaarassa haljeta. Nokipalon estämiseksi on tärkeää myös huolehtia riittävästä palamisilmasta.

Kylmillään olleen tulisijan lämmittäminen on aloitettava varovasti ja hitaasti. Jos uuni on ollut käyttämättä pitkään, riittää ensimmäiseen lämmityskertaan yksi pesällinen. Kylmä uuni ei kestä äkillistä kovaa lämmittämistä.

Kuinka usein nuohotaan?

Rakennuksen omistajan ja haltijan velvollisuutena on tilata määräajoin nuohooja suorittamaan rakennuksessa nuohous. Nuohouksen järjestäminen kuuluu pelastuslain mukaan alueellisille pelastuslaitoksille. Ne voivat huolehtia siitä itse, tai hankkia tarvittavat nuohouspalvelut yksityisiltä palvelujen tuottajilta. Pelastuslaitokset voivat salliä myös sen, että rakennuksen omistajat tai haltijat sopivat nuohouksesta yksityisten palvelujen tuottajien kanssa. Länsi-Uudenmaan pelastuslaitoksen kotisivuilta löytyy tietoja Länsi-Uudenmaan kuntien piirinuohoojista ja nuohousmaksuperusteista.

Pelastustoimilain mukaan nuohoojan amma-

tin harjoittajalta, hänen palveluksessaan olevalta itsenäisesti nuohoustyötä tekevältä ja alueen pelastuslaitoksen palveluksessa olevalta nuohoojalta vaaditaan nuohoojan ammattitutkinto.

Käytössä oleva kiinteällä polttoaineella, useammalla polttoaineilla tai raskasöljyllä toimiva tulisija hormoneineen on nuohottava vuoden välein. Suuluukuttoman tulisijan (avotakka) tulipesää ei nuohota, ellei siitä erikseen sovita. Yksinomaan kevytöljykäyttöinen tulisija hormoneineen on nuohottava vuoden välein. Tämä määräväli ei koske keskuslämmityskattilan tulipesää ja tulipintoja.

Omaan yksityiseen käyttöön pääasiassa tarkoitettun vapaa-ajan asunnon ja sen saunan tulisijat ja hormit on nuohottava kolmen vuoden välein. Muuhun kuin omaan yksityiseen käyttöön tarkoitettun, säännöllisessä käytössä olevan vapaa-ajan asunnon ja sen saunan tulisijat ja hormit on nuohottava vuoden välein. Nuohous suoritetaan tarkoituksenmukaisena ajankohtana. Kolme vuotta käyttämättä ollut tulisija ja hormi on nuohottava ennen käyttöönottoa.

Jos nuohousta ei jostakin syystä ole hoidettu, alueen pelastusviranomainen voi määrätä kiinteistön omistajalle uhkasakon nuohouksen laiminlyönnistä.

Miten nuohoukseen valmistaudutaan?

Talon omistaja tai haltija saa ennen nuohousta sitä koskevan ilmoituksen. Se edellyttää, että joku on nuohouksen aikana paikalla huolehtimassa, että nuohooja voi tehdä työnsä.

Kiinteistön omistajan tai haltijan on huolehdittava siitä, että tulisija voidaan nuohota esteettä. Sen lisäksi on huolehdittava siitä, että savuhormille on esteetön ja turvallinen pääsy. Se tarkoittaa turvallisia ja kiinteästi asennettuja tikkaita ja tarvittaessa kattosilloja ja nuohoustelineitä. Tikkaiden ja kulkusiltojen kunto on kiinteistön omistajan vastuulla. Erityisesti talviaikaan on varmistauduttava siitä, että kattotikkaat ovat kunnossa.

Rakennuksessa tai sen välittömässä läheisyydessä on oltava paloturvallisessa paikassa palamisjätettä varten palamaton astia. Tarkoituksenmukaisin tuhka-astia on esimerkiksi peltinen kannellinen säiliö.

Nuohoojan tulee ennen nuohousta poistaa nuohousta haittaavat laitteet, avata savupellit ja tiivistää ne auki asentoon, sekä tarkistaa liitinhormien

ja nuohousluukkujen tiiviys. Sen lisäksi nuohoojan on suljettava tarvittaessa painovoimaiset ilmanvaihtoventtiilit ja pysäytettävä koneellinen ilmanvaihtolaitos sekä tarkistettava, että mahdollinen öljynpoltin on irrotettu toiminnasta. Nuohoojan pitää sulkea ja tiivistää myös tulisijan aukot sekä suojata liesitaso tai kiuaskivet. Mikäli nuohous suoritetaan käyttäen hormin alipaineistusta, tulee suojaustyön yhteydessä ottaa huomioon, ettei tulisijaa saa tiivistää liikaa, vaan on varmistettava riittävä ilmavirtaus hormissa.

Mitä nuohotaan ja tarkistetaan?

Nuohooja nuohooa savuhormin lisälaitteineen sekä liitin- ja yhdyshormin. Nuohooja poistaa nuohouksesta kertyneen jätteen ja tuhkan sekä varmistuu siitä, ettei hormiin jää nokipalonvaaraa aiheuttavia palavia aineita. Nuohooja nuohooa myös tulisijan, puhdistaa savupellit ja tarkistaa niiden toimivuuden. Nuohooja avaa myös tarpeen vaatiessa tukkeutuneen savuhormin ja tarkistaa mahdolliset hormivuodot.

Nuohooja tarkistaa tulisijojen, savuhormien, tikkaiden ja nuohoustelineiden kunnon. Jos nuohooja havaitsee vikoja ja puutteita, hän ilmoittaa niistä kiinteistön omistajalle tai haltijalle, sekä alueen pelastusviranomaisille.

Nuohooja vie nuohouksessa kertyneen palamisjätteen sille osoitettuun paloturvalliseen paikkaan. Nuohooja palauttaa tulisijan, savuhormin ja mahdollisen ilmanvaihdon siihen käyttövalmiuteen, jossa ne olivat ennen nuohousta. Nuohooja antaa kiinteistön omistajalle tai haltijalle todistuksen tekemästään työstä. Todistuksesta ilmenee muun muassa nuohouksen laajuus, mahdolliset viat ja puutteet. Nuohooja opastaa myös tarvittaessa tulisijan käyttäjää tulisijan oikeaan käyttöön.

Tämän artikkelin tiedot on kerätty Nuohousalan Keskusliitto ry:n (www.nuohoojat.fi) ja sisäasiainministeriön pelastusosaston (www.pelastustoimi.fi/turvatie/nuohous-ja-tulisijat) kotisivuilta.

Juha-Pekka Ripatti

KKK - nolotus sai aktivoitumaan yhteisen asian eteen

Joulukuun 15. päivä 2009 puhelimeni soi. Toisessa päässä oli Yleisradion aamu-tv:n toimittaja, joka oli löytänyt internetistä Jupperin Koko Kylä Kasvattaa -hankkeen sivut. Hän halusi tietää, mitä kaikkea hankkeeseen sisältyy, mitä toimenpiteitä siihen kuuluvat ihmiset tekevät ja millä estetään esimerkiksi koulukiusaamista.

Toimittaja olisi halunnut haastatella minua puhelimitse seuraavana aamuna YLE:n suorassa aamu-tv -lähetyksessä. Jouduin nolona myöntämään, että ”hanke ei ole viime vuosina ollut kovinkaan aktiivinen.” Oikeastaan minua suorastaan hävetti, että niin tärkeä ja hyvin aloitettu hanke on kuihtunut olemattomaksi. Olen ollut Jukovan toiminnassa mukana vasta 2,5 vuotta, mutta se ei ole mikään tekosyy.

Painuin puhelun jälkeen oikopäätä Eeva-Riitta Puomion KKK-sivustolle ja mietin, mitä asialle voisi tehdä. Siinähan se oli, kolme kysymystä ja kehote heti sivun yläalareunassa. Asia oli esitetty juuri niin kuin työssäni valmennan muita ihmisiä viestimään asiasta.

Päätin kääriä hihat. Kysyin mielipidettä Jukovan johtokuntalaisilta ja ajatus sai heti kannatusta. Asia on muidenkin mielestä tärkeä, mutta primus moottori puuttuu. Neljän vuoden kokemus juniorikiekkovalmentajana on antanut minulle uutta näkemystä vapaaehtoistyöhön lasten ja nuorten hyväksi. Sielläkään tulokset eivät näy koskaan päivässä, viikossa tai kuukaudessa. Koen, että Koko Kylä Kasvattaa -hanke on verrattavissa niiltä osin jääkiekkovalmennukseen: jos teemme vapaaehtoistyötä nyt ja jokainen meistä antaa yhteisöllemme pienen panoksen, tulokset näkyvät vuosien päästä. Silloin voimme toivottavasti yhdessä todeta tehneemme hyvän päätöksen ja hyviä tekoja.

Pidämme Jupperin koululla vanhempainkahvilan keskiviikkona 24.3. Samassa yhteydessä olen hetken agitaattori Puntarpää, Suomen kirjallisuuden tunnetuin innostaja, epätavallisen vikkela ja monisanainen mies. Pidän lyhyen palopuheen KKK:n puolesta ja pyydän ihmisiä jättämään nimensä ja yhteystietonsa ovensuun vihkoon, jos haluaa sitoutua KKK:n ajatukseen.

*Jukka Niemelä
puheenjohtaja, Jukova ry.”*

Huoletta Pitkäjärven jälle, mutta silti ojansuita varoen

Ilmastonmuutosennusteista huolimatta olemme saaneet nauttia jo useita viikkoja kunnon talvesta. Pitkäjärvi on jäänyt ja jää kestää jälleen kulkijaa. Pitkäjärven jään paksuutta mitataan talviaikaan 10 päivän välein. Tammikuun 20. päivänä mittauspaikalla oli 14 cm kerros teräsjäätä, sen päällä 13 cm huokoista kohvajäätä ja päällimmäisenä 12 cm lunta.

Teräsjää on kirkas, läpikuultava ja tasainen. Vaalea ja huokoinen kohvajää on teräsjäätä heikompi. Kohvajään kantavuus on vain puolet teräsjään kantokyvystä. Jään kantokyky mitataan teräsjään mukaan. Yksin kulkevan ihmisen alla on oltava vähintään viisi senttiä teräsjäätä. Moottori-

kelkalla ajettaessa teräsjäätä on oltava vähintään 15 senttimetriä. 15-20-senttinen teräsjää kantaa tuhat kiloa painavan henkilöauton.

Jää voi olla vaarallisen heikkoa mm. salmissa, siltojen alla, jokien ja purojen suistoissa, matalikoissa, äkkijyrkkien rantapenkereiden vierustoilla ja jätevesien purkualueilla. Myös halkeamat heikentävät jään kantavuutta, vaikka ne eivät ulottuisikaan jään läpi. Jupperin rannoilla varottava kohta on Sandviken Kulmaojan suulla, ”surffirannan” eteläpuolella. Järveen virtaava ojavesi saattaa heikentää jäätä alueella.

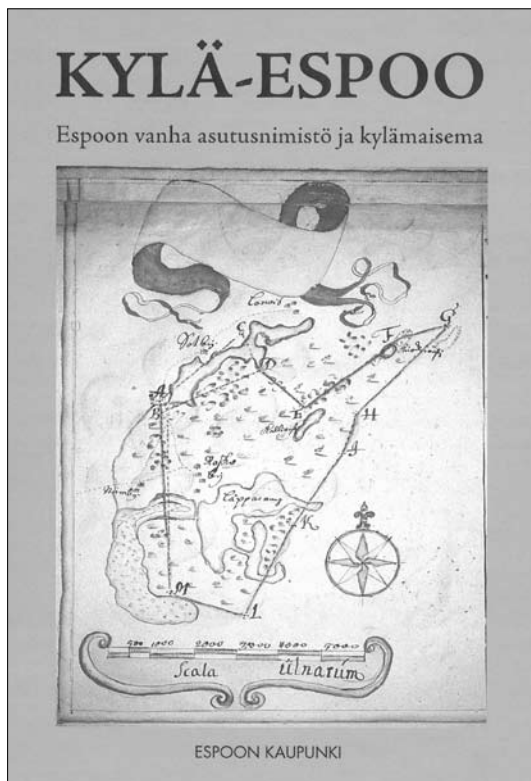
Eeva-Riitta Puomio

Kuva: Pekka Puomio

Hiihtäjiä pohjoisrannalla.

Tässä teoksessa arvelaan, että Pitkäjärvi olisi ollut nimeltään ennen Kaukajärvi

Kylännimestä (*gammelgoord - gamelgoord*; suomalaisia asuja *kammelkoort, vanhakylä*) on asiakirjoissa seuraavanlaiset kirjoitusasut: Gambelby 1540, Gambelgordby 1540³, vanhakylä 1543⁴, Gambelgorden 1544, Gamblegordh 1551, Gammelgårdh 1559³. Jo itse nimikin tarkoittaa vanhaa kyläpaikkaa; kyseessä on Gammelgård-Tavastbyn alkuperäinen kylä Gammelgårdin vanhalla tonttimaalla. Ruotsalaiset tulokkaat ehkä kutsuivat kylää *Tavastbyksi*, koska sen asukkaat olivat tavasteja eli hämäläisiä. Kun asutusta siirtyi myös muualle kylän alueelle, vanhinta kylän osaa alettiin nimittää *Vanhaksikyläksi* (nimen käyttäjinä lähinnä Tavastbyn suomalaiset) eli *Gammelgårdiksi* (käännös tai Källstrandin näkökulmasta annettu nimi). Vantaan puolelle jääneen uudemman asutuksen nimeksi jäi *Tavastby*. Alkukylällä on ollut todennäköisesti suomalainen nimi; oletan, että se oli **Kaukajärvi* tai **Kaukajärvi* kylän vieressä olevan järven mukaan. Pitkäjärvi Gammelgårdin ja Tavastbyn välillä on alun perin ollut ehkä **Kaukajärvi* 'Pitkäjärvi', ja ruotsalaiset ovat sitten kääntäneet nimen *Långträskiksi*. Myös pitkä merenlahti, johon Långträsk laskee, on ollut nimeltään **Kaukalahti*. Järvi on samanlainen, kapea ja pitkä, kuin esimerkiksi Tuusulanjärvi, jonka vanha nimi on *Kaukajärvi*.

Jupperissa painonpudotushaasteryhmiä

Suuri ongelma ja terveyshaitta suomalaisille on nykyään ylipaino. Monet ovat kokeilleet erilaisia dieettejä. Jotkut ovat onnistuneet niissä, jotkut eivät. Laihdutetaan ankarasti, paino laskee, mutta sitten se taas nousee entisiin lukemiin, kun ote herpaantuu ruokavalion suhteen ja taas aletaan herkutella.

Tapahuu niin sanottua ”jojoilua”. Useimmat sanovat, etteivät halua elää kovin askeettisesti ja jatkuvasti tarkkailla, mitä syövät. Pitäisi jättää kaikki mielihyvää tuottavat ruoat ja herkut pois. Mutta näinhän se ei ole. Kevyesti syömälläkin voidaan herkutella. Sanotaankin, että syömistä ei hallita olematta syömättä vaan syömällä oikein. Annosten koko ratkaisee ja myös liikunnan määrä. Kaikkein vaikeinta tuntuu olevan monen laihduttajan kohdalla tuossa ns. normaalipainossa pysyminen. Painonhallinnassa energiansaanti ja kulutus ovat tasapainossa. Terveuden kannalta on hyvä, jos pudottaa vaikkapa 5-10 % painostaan ja sen nimenomaan rasvasta, ei lihaksista. Elintavat pitäisi muuttaa pysyvästi terveellisimmäksi. Ja itsestään se on kiinni ja omasta motivaatiosta.

Sekä Seija Kotipalon luona Peltotiellä että Auli Malimaan luona Pitkäjärventiellä kokoontuu keran viikossa painonhallintaryhmä, joita Seija ja Auli yhdessä ohjaavat. Kävin kyselemässä heiltä, miten tämä painonhallintaryhmä toimii. Tavoitteena ryhmäläisillä on pudottaa painoa puoli kiloa viikossa. Viljatuotteita, kuten leipää, riisiä ja pastaa eikä myöskään perunaa pitäisi syödä lainkaan, sen sijaan paljon vihanneksia ja proteiinia. Syksyllä parivaljakolla aloitti kaksi ryhmää. Alkuvuodesta uudet kaksi ryhmää ja loppukeväästä lisää. Ryhmän kesto aika on normaalisti 12 viikkoa ja jäsenet sanoivat olleensa tyytyväisiä. Ryhmästä saa vertaistukea ja pontta. Vaikeinta on kuulemma ollut olla ilman leipää ja perunaa. Tarkoitus on ollut saada mahdollisimman vähän nopeita hiilihydraatteja ja paljon proteiinia. Näläntunnetta ei saisi koskaan olla, jottei hairahdu syömään ”vain jotain äkkiä” eli säännöllinen, tarpeeksi tiheä ruokailu ja oikeanlaiset välipalat ovat painonpudotuksen A ja O.

Ryhmässä mitataan joka kerran rasvaprosentti

Jupperilaiset painonpudotusryhmien vetäjät Seija Kotipalo ja Auli Malimaa.

ja nimenomaan sitä seurataan jatkuvasti. Syksyllä ryhmän jäseniltä oli pudonnut painoa yhteensä 25 kg. Ryhmän jäseneksi pääsy maksaa 35€.

Lea Ala-Peijari

Tikkakin viihtyi viime talvena talipallolla ruokailemassa

Kuva: Juha Vepsäläinen

Luotettavaa ja korkeatasoista sisätilojen uudistamistyötä paikkakunnalla jo 25 vuoden ajan.

Teemme lähes kaikki sisärakennustyöt sisältäen mm.

- Kylpyhuoneet
- Maalaukset
- Parketin asennukset
- Vahinkosaneeraukset
- Saunat
- Tapetoinnit
- Vesieristystyöt
- Muutostyöt
- Keittiöt
- Kalusteasennukset
- Laatoitukset

Kauttamme myös

- Sähkötyöt
- Putkityöt
- Parkettien hionnat ja lakkaukset

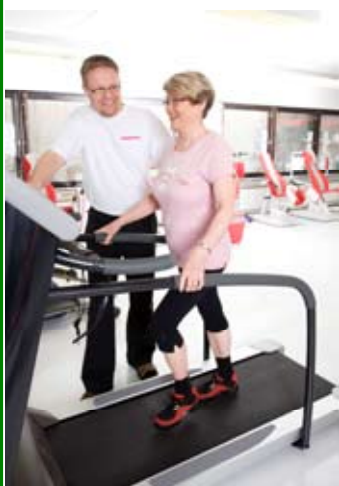
RAKENNUSKANTTI OY
Lasse Gustafsson p. 0400 458 167
Kaivoskuja 12, 02730 Espoo, y-tunnus 0520637-4

FYSIOSPORTTIS

VIHERLAAKSO

FYSIOTERAPIA
myös ilman lähetettä

**TERVEYS-
LIIKUNTA**

Voitko hyvin? Tarjoamme sinulle kokonaisvaltaiset ja räätälöidyt fysioterapi- ja terveysliikuntapalvelut.

- **Laadukkaat fysioterapiapalvelut:** 20 alan ammattilaista palvelee sinua hyvinvointiisi liittyvissä kysymyksissä.
- **Kattavat terveysliikuntapalvelut:** jumpat, harjoitteluterapia, David-kuntosali.

Katso jumppien viikko-ohjelmat osoitteesta:
www.fysiosporttis.fi

Tervetuloa! Välkommen!
FysioSporttis Viherlaakso
Viherlaakson ostoskeskus, 02710 Espoo
09-540 4340/ fysiosporttis@fysiosporttis.fi

Suosittu Painonpudotushaaste !

*Ole suurin pudottaja
tai iloinen onnistuja!*

Ryhmien kokoontuminen Jupperissa
kerran viikossa
jatkuen kahdentoista viikon ajan.
Palkinnot 3:lle parhaan tuloksen saaneelle.
Hinta 35€ / 12 viikkoa.

Varaa paikkasi seuraavaan ryhmään !

Lisätietoja:

Henkilökohtaiset hyvinvointiohjaajat

Auli Malimaa
0405056065

Seija Kotipalo
0405045934

Lahjakortit, konsulttipalvelut sekä tuotemyynti

Myös ihotautilääkärin vastaanotto

Kasvohoito Tuija Tiilikka

I.A. Dipl. Kosmetologi
Metsänvartijantie 7 C 1
02720 Espoo (Laaksoalahti)
Y-1663608-9

Ajanvaraukset

p. 040 554 9444

Edellisenä päivänä klo 12.00 jälkeen
peruutetuista ajoista veloitetaan puolet.
Muutokset mahdollisia.
Hinnat sisältävät alv:n 22 %

Hemmottelua

Täydellinen kasvohoito,
arkisin klo 10 -14 **49 €**
muut ajat **64 €**

Kestoväri kulmiin ja ripsiin
sekä kulmien muotoilu **17 €**

Ripsipermanentti **52 €**

Ihokarvanpoistoa makeasti alk. **16 €**

Oma lähikaupppamme

Laaksoalahden M-market

Juha ja Salla Matilainen 09-595846

Aukioloajat:

arkisin klo 8 - 21

lauantaisin klo 8 - 18

sunnuntaisin klo 12 - 18

MYynti • ASENNUS • KORJAUKSET & HUOLTO

- Poltinhuollot ja korjaukset • LVIS-työt
- Kattilahuonesaneeraukset • Öljysäiliöt
- Sisäpiiput • Säätoautomaattikka

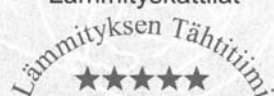
Huoltopäivystys 24 h
0400 490 761

TERMAX
Lämmityskattilat

PUTKI- JA POLTINPALVELU
LEHTONEN

www.putkijapoltin.fi

Nyt myös:
Ilma- ja
vesilämpöpumput

Aurinkolämmitys

Oilon -maalämpöpumput

Lämminvesivaraajat

Toimitusjohtaja Marko Lehtonen, Aisatie 16 B, 01640 Vantaa, Linnainen

JOY Reissut ja Riennot

Tapahtumatoimikunta tiedottaa vuodelle 2010

helmikuu

su 14.2. TALVITAPAHTUMA ”surffirannassa”

huhtikuu

to 8.4. PERHERETKI Fazerin tehtaille

toukokuu

to 6.5. SIIVOUSTALKOOT - taimien vaihtoa
- pihakirppis
lisätiedot JOY 2/10

kesäkuu

KAMARIKONSERTTI Laaksolahtitalolla
lisätiedot JOY 2/10

kesäkuu

PÄIVÄRETKI kotimuseoon Kivikellarinmä-
keen – lapset mukaan!
lisätiedot JOY 2/10

elokuu

pe 27. – su 29.8. RETKI VALAMOON
Lea ja Eki Siivonen vievät asiaa eteenpäin
lisätiedot JOY 2/10 ja 3/10

syyskuu

Marttojen SIENINEUVONTATAPAHTUMA
la 25.9. SYYSJUHLA ELI RÖMPPÄJÄISET
JOY:n 55-vuotisjuhla
lisätiedot JOY 3/10

Jupperin Omakotiyhdistys ry. järjestää jäsenilleen:

PERHERETKI FAZERIN SUKLAATEHTAALLE

torstaina 8.4.2010

Lähtö Jupperinaukiolta klo 14.00

Paikkoja on rajoitetusti, joten ilmoittaudu heti
tai viimeistään 22.2.2010:
Lasse Gustafsson puh. 0400-458 167
tai lasse.gustafsson@kolumbus.fi

Varmistettuasi paikkasi voit maksaa osallistumismaksun
5 euroa/henkilö yhdistyksen tilille: Nordea 221318-17979

TERVETULOLO MUKAAN!

VALAMON RETKI

Sitovat ilmoittautumiset 30.4.2010 mennessä

Lasse Gustafsson puh. 0400 458 167 tai
lasse.gustafsson@kolumbus.fi

Tiedot retkestä viereisellä sivulla.

Laatokan Valamo – Käkisalmi ja Viipuri 27-29.8.2010

Ryhmän koko: 35 – 38 hlö. **Matkan kesto:** 3 pvä ja 2 yötä.

Hinta: 310 e/hlö + ryhmäviisumi 42 e/hlö. **Hinta sisältää:**

- Edestakaiset kuljetukset omalla bussilla Espoosta Sortavalaan ja paluu Käkisalmen ja Viipurin kautta Espooseen,
- Laivamatka Sortavalasta Valamoon ja Valamosta Käkisalmeen,
- majoitus Valamon Luostarihotellissa 1 yö (lisämaksu 1HH, 25 e/yö) ja Korela -hotellissa Käkisalmissa 1 yö, (lisämaksu 1HH, 20 e/yö), aamiaiset,
- Opastettu kierros Valamossa pääluostarin alueella; Kristuksen Kirkastumisen pääkirkko (ala- ja yläkirkko), luostarin vanha hautausmaa, pääluostarin ympäristö, Valamon podvorin kuoron konsertti,
- Pyhän Nikolaoksen skiitta, laivamatka Niikkanaan, jossa kierrokset Jerusalemin ja Getsemanen skiitoille ja Öljymäelle,
- Opastus Käkisalmen kaupungissa ja Viipurissa,
- Valamossa suomenkielinen opas koko ajan ryhmän mukana, matkanjohtaja meiltä,

Luostarihotelli Valamossa rakennettiin vuonna 2003 pääluostarin uloimpaan neliöön. Hotellissa on 19 kahden hengen huonetta toisessa ja kolmannessa kerroksessa. Hotellissa ei ole hissiä. WC ja suihkutilat ovat käytävällä molemmissa kerroksissa. Huoneet ovat pienet, mutta siistit. Huoneissa on hyvät, erilliset vuoteet, pieni pöytä, vaatekaappi ja tuoli. Liinavaatteet ja pienet kasvopyyhkeet ovat myös kaikissa huoneissa. Wc- ja suihkutilat ovat käytävällä.

Hotelli Korela Käkisalmissa sijaitsee aivan ydinkeskustassa, torin laidalla, entisessä vuonna 1939 rakennetussa Vuoksenhovin hotellissa. Hotellissa on tehty remontti, joka valmistui vuonna 2006. Huoneissa on wc/suihku, TV ja osassa jääkaappi. Hotellin oma buffet-ravintola toimii toisessa kerroksessa, iltaravintola on hotellin vieressä, sisäänkäynti kadulta.

MATKAOHJELMA Lähtöpäivä (perjantai)

Klo 6.00 lähtö Espoosta. Ajoreitti kulkee Kouvolan ja Lappeenrannan kautta Tohmajärvelle, josta meidän matkanjohtaja tulee mukaan matkalle. Matkalla tarvittavat tauot. Ajoaika Helsingistä Tohmajärvelle on kuusi tuntia. Lounastauko Tohmajärvellä Nesteen huoltamolla (tämä lounas ei sisälly hintaan). Ajo Niirala/Värtsilän raja-asemalle, jossa passintarkastukset. Tarkastuksiin varataan aikaa 2 tuntia. Klo 18.00 tulo Sortavalaan, josta kantosiipialus Valamoon. Laivamatka kestää tunnin. Klo 19.00 tulo Valamoon. Matkatavarat kuljetetaan pikkubussilla hotelliin ja matkustajat kävelevät. Majoittuminen ja illallinen. Kierros pääluostarin ympäristössä, veljestön vanha hautausmaa.

Toinen päivä (lauantai)

Palvelukset pääkirkossa klo 6-9.30.

Klo 8.00 Aamiainen, jonka jälkeen kävelyretki Pyhän Nikolaoksen skiitalle, jossa opastus. Paluu luostariin, jossa Valamon podvorin kuoron pieni konsertti. Opastettu kierros pääkirkossa; Kristuksen Kirkastumisen kirkko, ala- ja yläkirkko. Huoneiden luovutus ja siirtyminen bussilla Niikkanaan lahdelle, jossa opastettu kierros Getsemanen skiitalle ja Öljymäelle sekä Jerusalemin skiitalla jossa lounas n. klo 15.30.

Klo 17. – 17.30 kantosiipialus Käkisalmeen, jonne tulo n. klo 19.00. Bussi on vastassa satamassa. Kuljetus hotelli Korelaan. Illallinen tarvittaessa ravintolassa (ei sisälly hintaan).

Kolmas päivä (sunnuntai)

Klo 8.00 Aamiainen, jonka jälkeen huoneet luovutetaan. Klo 9.00 Kaupunkikierros Käkisalmissa, jonka jälkeen ajo Viipuriin. Pysähdys Vuoksen koskilla. N. klo 13. – 14.00 tulo Viipuriin, jossa kaupunkikierros ja ostokset. N. klo 18.00 rajanylitys ja klo 21.- 22.00 tulo Espooseen

Jupperin Omakotiyhdistys ry:n syyskokouksen pöytäkirja

Kokous oli 18.11.2009 klo 18.30 – 19.30 Laaksolahti-
talossa

Kokouksen toimihenkilöt

Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin Juha-Pekka Ripatti. Sihteeriksi valittiin Lea Ala-Peijari ja pöytäkirjantarkastajiksi Tapio Ala-Peijari ja Lasse Gustafsson. Päätettiin, että pöytäkirjantarkastajat toimivat tarvittaessa myös ääntenlaskijoina.

Osanottajat ja heidän äänivaltaisuutensa

Läsnäolijoista 15 oli äänioikeutettuja varsinaisia jäseniä ja yksi perhejäsen.

Kokouksen laillisuus

Todettiin kokous yhdistyksen sääntöjen mukaisesti laillisesti koolle kutsutuksi ja päätösvaltaiseksi.

Vuoden 2010 toimintasuunnitelma

Juha-Pekka Ripatti esitteli johtokunnan esityksen vuoden 2010 toimintasuunnitelmaksi (julkaistu lehdessä 4/09). Suunnitelma käytiin läpi pääkohdittain ja hyväksyttiin johtokunnan esittämässä muodossa. Pöytäkirjaan merkitään pontena Anja Tarvaksen esittämä toivomus saada Internet-yhteys Tammenterhoon.

Vuoden 2010 talousarvio

Taloudenhoitaja Tapani Vuopala esitteli johtokunnan esityksen vuoden 2010 talousarvioksi

Päätettiin, että liittymismaksut ovat seuraavat:

varsinaisilta jäseniltä	20 €
perhe- ja henkilöjäseniltä	10 €
kannatusjäseniltä (henkilöt)	80 € / vuosi
kannatusjäsen (yhteisöt)	120 € / vuosi
Johtokunnan jäsenille ja tilintarkastajille maksettavat palkkiot pidetään ennallaan:	
Puheenjohtajan vuosipalkkio	520 €

Sihteerin vuosipalkkio	520 €
Taloudenhoitajan vuosipalkkio	330 €
Päätoimittaja	520 €
Johtokunnan jäsenten palkkio	10 € / kokous
Tilintarkastajalle maksetaan vuosittain kohtuullisen laskun mukaan	
Päätettiin, että johtokunta päättää päätoimittajan 520€ palkkion jakamisesta JOY-lehden toimitukselle.	
Talousarvio hyväksyttiin muutoksitta.	

Johtokunnan puheenjohtajan valinta vuodeksi 2010

Juha-Pekka Ripatti valittiin yksimielisesti jatkamaan yhdistyksen puheenjohtajana vuonna 2010.

Johtokunnan jäsenten valinta

Johtokunnan jäsenistä erovuorossa olivat Juha Kallanranta, Heikki Kulujärvi ja Eeva-Riitta Puomio. Kaikki edellä mainitut henkilöt olivat ilmoittaneet olevansa käytettävissä valittaessa johtokuntaan jäseniä. Juha Kallanranta, Heikki Kulujärvi ja Eeva-Riitta Puomio valittiin yksimielisesti johtokunnan jäseniksi vuosiksi 2010 – 2012.

Tilintarkastajien valinta

Varsinaiseksi tilintarkastajaksi valittiin KHT Sinikka Alanen ja varatilintarkastajaksi Anja Tarvas.

Muut asiat

Muita johtokunnan esittämiä tai sääntöjen 5. pykälän tarkoittamia päätettäviä asioita ei ollut. Kai Haapamäki ehdotti, että keskustellaan ensi kesän Karjalan matkasta. Pyydettiin Erkki Siivosta kertomaan eri mahdollisuudet Karjalan matkan toteutukseen. Eila Räisänen kehotti Jupperin omakotiyhdistyksen jäseniä sekä yhdistystä ottamaan yhteyttä Espoon perinneyhdistys Aurora ry:hyn ja tekemään yhteistyötä tämän seuran kanssa.

Vuoden 2010 toimikunnat:

Energiatoimikunta

Kokoonkutsuja Heikki Kulujärvi, Kai Haapamäki, Urpo Kotipalo, Pekka Perttula ja Tapani Vuopala.

Rantatoimikunta

Kokoonkutsuja Juha-Pekka Ripatti, Kai Haapamäki, Juha Kallanranta, Erkki Kylläinen, Pekka Puomio, Markku Rantalainen, Kimmo Sierimo ja Juha Vepsäläinen.

Taloustoimikunta

Kokoonkutsuja Juha-Pekka Ripatti, Juha Kallanranta (2009 ja 2010), Urpo Kotipalo (2009 ja 2010), Heikki Kulujärvi (2010 ja 2011), Juha Vepsäläinen (2010 ja 2011) ja taloudenhoitaja Tapani Vuopala

Tapahtumatoimikunta

Kokoonkutsuja Lasse Gustafsson, Marjut Aho, Lea Ala-Peijari, Asko Forsberg, Kiira Forsberg, Ritva Kallanranta, Pirjo Kolari, Erkki Kylläinen, Tuula Mäkelä, Kalevi Mönkkönen, Eeva-Riitta Puomio, Juhani Rasilainen, Kimmo Sierimo, Anne Vesala ja Leena Virtanen.

Tiedotus- ja perinnetoimikunta

Kokoonkutsuja Silve Sahlan, Lea Ala-Peijari, Lasse Gustafsson, Kai Haapamäki, Seija Kotipalo, Lauri Määttänen, Eeva-Riitta Puomio, Juha-Pekka Ripatti, Kimmo Sierimo ja Urpo Kotipalo (kotisivut).

Jupperin Omakotiyhdistys ry.

Puheenjohtaja 2010:

Juha-Pekka Ripatti

juha-pekka@jpripatti.net

Kaivoskuja 5 A 2

0400 463 941

Johtokunta 2010:

Lea Ala-Peijari (sihteeri)

lea.ala-peijari@kolumbus.fi

Kaivosmiehenkuja 6 B

050 512 4435

Kai Haapamäki

kai.haapamaki@saunalahti.fi

Kalliotie 17 A

(09) 854 3384

Juha Kallanranta

juha.kallanranta@kopiosto.fi

Tammipääntie 35 A

040 523 3212

Urpo Kotipalo

urpo.kotipalo1@saunalahti.fi

Peltotie 2

040 503 6067

Heikki Kulusjärvi

heikki.kulusjarvi@solibri.com

Vahveropolku 7

Eeva-Riitta Puomio

eeva-riitta.puomio@sci.fi

Peltorinteenkuja 1

050 531 9219

Silve Sahlan

silve.sahlan@kolumbus.fi

Tammipäänpolku 5 A

050 344 5927

Kimmo Sierimo

kimmo.sierimo@luukku.com

Jupperinmetsä 16

050 412 6335

Juha Vepsäläinen

juha.vepsalainen@vepsalainen.com

Peltotie 7 B 1

0500 451 902

Taloudenhoitaja

Tapani Vuopala

tvuopala@deloitte.com

Mäkikuja 3 A

(09) 852 3059,
040 532 2114

Olavi Laine, kunniapuheenjohtaja

Artturi Winqvist, kunniajäsen

Jäseniä 435 henkilöä

Kotisivu: <http://www.jupperi.fi>

Yhdistyksen toimitila Tammenterho on jäsenistön käytettävissä.

Tiedustelut Urpo Kotipalo: urpo.kotipalo1@saunalahti.fi, 040 503 6067

JOY-jumpat Jupperin koulun jumppasalissa

Maanantaisin klo 19.30-20.30

Ohjaaja: fysioterapeutti FysioSporttiksesta

Kevätkausi: 11.1. - 10.5.2010

*PAIKKOJA voi tiedustella Pirjo Kuusistolta pirjo.kuusisto@luukku.com
tai 040 515 5765.*

Kevätkauden hinta JOY-jäsenille 35€, muille 55€.

Maksetaan JOY:n tilille, tilinumero: Nordea 221318-17979

Kuitti tarkistetaan ensimmäisellä jumppatunnilla.

Tapahtumakalenteri

Helmikuu

ti	9.2.	Johtokunnan kokous
ke	10.2.	Sukutukimuskerho
to	11.2.	Tapahtumatoimikunta
su	14.2.	Talvitapahtuma (kannessa)
ke	17.2.	T & P
to	18.2.	Seniorikerho
ke	24.2.	Sukutukimuskerho

Maaliskuu

ke	3.3.	T & P
ti	9.3.	Johtokunnan kokous
ke	10.3.	Sukutukimuskerho
to	11.2.	Tapahtumatoimikunta
tke	17.3.	T & P
to	18.3.	Seniorikerho
ke	24.3.	Sukutukimuskerho
ke	31.3.	T & P

Huhtikuu

ke	7.4.	Sukutukimuskerho
to	8.4.	Retki Fazerille (s.20)
to	8.4.	Tapahtumatoimikunta
ti	13.4.	Johtokunnan kokous
ke	14.4.	T & P
to	15.4.	Seniorikerho
su	18.4.	JOY 2/2010 ilmestyy
ke	21.4.	Sukutukimuskerho
to	22.4.	Kevätkokous
ke	28.4.	T & P

Toukokuu

ke	5.5.	Sukutukimuskerho
to	6.5.	Siivoustalkoot
ti	11.5.	Johtokunnan kokous
ke	12.5.	T & P
ke	19.5.	Sukutukimuskerho
to	20.5.	Seniorikerho
ke	26.5.	T & P

Omakotiyhdistyksen järjestämät kerhot jatkavat yhdistyksen toimitilassa Tammenterhossa, Tammipääntie 33

Sukutukimuskerho jatkuu aina parillisten viikkojen keskiviikkoina kello 19.

*Tarkemmin Pirjo Mattila
puh. (09) 855 5004*

Seniorikerho kokoontuu kerran kuussa torstaina klo 13.

*Tiedustelut Anja Tarvas
puh. (09) 8546250*

Tiedotus- ja perinnetoimikunta (T & P) kokoontuu parittomien viikkojen keskiviikkoina kello 19.

*Tiedustelut Silve Sahlan
puh. 050 344 5927*

Tapahtumatoimikunta kokoontuu joka kuun toinen torstai klo 19.

*Tiedustelut Lasse Gustafsson
puh. 0400 458 167*

Jubalin musiikkitunnit Tammenterhossa torstaisin klo 15.30 - 19.00 sekä perjantaisin klo 15.20- 16.00.

*Tiedustelut Minna Purhonen
puh. 050 304 5428*

Jupperin koululla toimivat kerhot:

Jumppa maanantaisin klo 20.30 Jupperin koululla. Uudet jumppaajat, tiedustelkaa vapaita paikkoja ryhmässä

*pirjo.kuusisto@huukku.com
tai iltaisin puh. 040 515 5765*

Lentopallo Jupperin koulun voimistelusalissa tiistaisin klo 20-21.30 Veinin omakotiyhdistyksen kanssa.

*teuvo.tikkanen@elisanet.fi
puh. 050 559 2209*

